

ΕΤΟΣ 58ον

17 Ιανουαρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (2955)

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή εἶναι μιά προετοιμασία γιὰ τὴν κατανυκτική περίοδο τοῦ Τριωδίου πού ἀνοίγεται μπροστά μας. Μέσα ἀπὸ τὴ γνωστή ἱστορία τῆς συνάντησης τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Ζακχαῖο καλοῦμαστε καί ἐμεῖς νά ἀναζητήσουμε, νά ἀνακαλύψουμε, καί τελικά νά ζήσουμε τὴ δική μας προσωπική «μυστική» συνάντηση μέ τόν Χριστό μέσα στό σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία.

Ἐπιθυμία τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ κόσμου;

Ἕνας διακεκριμένος θεολόγος τοῦ καιροῦ μας μέσα ἀπὸ μιά ἐνδιαφέρουσα προσέγγιση βαθαίνει τόν ἐσωτερικό μας στοχασμό καί διάλογο γιὰ νά ξαναδοῦμε ἂν κάτι μᾶς ἐλκύει ἢ ἐνδεχομένως μᾶς ἐμποδίζει νά συναντήσουμε τόν Χριστό. Ὁ Ζακχαῖος ἤθελε νά δεῖ τόν Χριστό, τό ἤθελε τόσο πολύ, ὥστε ἡ ἐπιθυμία του τράβηξε τὴν προσοχή τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐπιθυμία εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ παντός. Ὅπως λέει τό εὐαγγέλιο, «ὅπου γάρ ἐστίν ὁ θησαυρός ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρδιά ὑμῶν» (Μθ. 6,21).

Τά πάντα στή ζωὴ μας ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία, ἐπειδὴ ὅτι, ἐπιθυμοῦμε εἶναι καί αὐτό πού ἀγαποῦμε, αὐτό πού μᾶς τραβάει ἀπὸ μέσα, αὐτό στό ὁποῖο παραδινόμαστε. Ὁ Ζακχαῖος ἀγαποῦσε τό χρῆμα, καί κατὰ τὴ δική του παραδοχή, γιὰ νά τό ἀποκτήσει δέν εἶχε κανέναν ἐνδοιασμό νά κλέβει τοὺς ἄλλους. Ἐπίσης, ἀγαποῦσε τόν πλοῦτο, ἀλλὰ μέσα του ἀνακάλυψε μιά ἄλλη ἐπιθυμία, ἤθελε κάτι ἄλλο, καί αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία ἐγινε κεντρικὴ στιγμή τῆς ζωῆς του. Αὐτὴ ἡ εὐαγγελικὴ ἱστορία θέτει ἕνα ἐρώτημα καί στόν καθένα μας: Τί ἀγαπᾶμε, τί ἐπιθυμοῦμε, ὅχι φυσικά ἐπιπόθια ἀλλὰ κατὰ βάθος;

Καλὸ θά ἦταν λοιπόν, νά ἐξετάζουμε τόν ἑαυτό μας, ἂν ἐπιθυμοῦμε κάτι ἀληθινὸ καί οὐσιαστικὸ ἢ ἀκόμη –ἀπορροφημένοι συνήθως ἀπὸ μιά πληθώρα πραγμάτων καί ἐνδιαφερόντων– παραδινόμαστε σέ ἐναγώνιες προσπάθειες,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδεξάτο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ, τὰ ἡμῖση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάνησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

πού μᾶς κάνουν νά ξεχνᾶμε τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς καὶ νά χανόμεστε μέσα στὸν «ὄχλο τῶν παθῶν» μας καὶ τὴν τύρβη τοῦ κόσμου.

Προϋποθέσεις συνάντησης μὲ τὸν Χριστό

Ὁ Ζακχαῖος ζοῦσε σέ μιά φαυλότητα, ἦταν ὅμως καλοπροαίρετος, γιατί «εἶχε ψυχὴ ἐπιτήδεια πρὸς ἀρετὴν», κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ. Γι' αὐτὸ μπόρεσε νά κατεβεῖ ἀπὸ τὴ «συκομορέα» του, δηλαδή ἀπὸ τὸν ἐγωισμό καὶ τὴ φιλαυτία του, γιὰ νά συναντήσῃ τὸν Χριστὸ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἐγωισμὸς μᾶς ἐγκλωβίζει καὶ δέν μᾶς ἀφήνει νά δοῦμε τὸν Θεό. Τοποθετεῖ ἓνα πέπλο ἀνάμεσα στὸν ἑαυτὸ μας καὶ τοὺς ἄλλοιους. Ὑψώνει ἓνα ἀδιαπέραστο τεῖχος ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο. Ὁ Ζακχαῖος ἦταν «κοντός». Εἶχε φυσικὰ καὶ πνευματικὰ ἐμπόδια πού δέν τὸν ἄφηναν νά συναντήσῃ τὸν Χριστό. Ὅμως ὑπερνίκησε τίς δυσκολίες πού μέχρι τότε τὸν καθήλωναν στὸν ἀτομικισμό του. Ταπεινώνεται, καὶ ἔτσι υπερβαίνει κυριολεκτικὰ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό.

Ἐδῶ βρίσκεται τὸ κομβικὸ σημεῖο, καθὼς ὁ ἄνθρωπος ἀνακαλύπτει τί ἀκριβῶς θέλει ἢ, μᾶλλον, διαχωρίζει τὰ πολλὰ θέλω τῆς πεσμένης ἀνθρώπινης φύσης καὶ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ θέλω τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου Του, χτυπώντας τὴν πόρτα τῆς μετάνοιας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ μιᾶς διαφορετικῆς πορείας στὴ ζωὴ μας, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ μέσα μας καὶ γύρω μας «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως». Νιώθουμε τότε τὸ ἐσωτερικὸ ἄγγιγμα τῆς Χάριτος Του μέσα ἀπὸ καταστάσεις καὶ γεγονότα τῆς καθημερινότητάς μας καὶ τότε ἀκοῦμε νά μᾶς πλεῖ «σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι».

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι συναντᾶμε τὸν Θεό, κάθε φορὰ πού ζοῦμε τὸ μυστήριο

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἱερικῶ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νὰ ἰδῆ ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τὸ πλῆθος διότι ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα. Ἔτρεξε λοιπὸν ἐμπρὸς καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιὰ μουριά, διὰ νὰ τὸν ἰδῆ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὅταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσῆκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβη γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαρὰν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὄλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν μὲ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θά τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἀνθρώπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸ γεγονός τῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν αισθανόμαστε τὴ θεία κοινωνία τροφῆ, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ ζοῦμε μιὰ ζωὴ πού ἀρχίζει ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ συνεχίζεται στὴν αἰωνιότητα. Ὅταν νιώθουμε τὴν ἐξομολόγηση πλουτὸ καθαρισμοῦ, πού μᾶς πλένει ἀπὸ ἐνοχές καὶ μᾶς θεραπεύει ἀπὸ πάθη. Ὅταν φωτιζόμαστε ἀπὸ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἀκοή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ σὴ σύγχυση καὶ τὰ σκοτάδια τῆς ζωῆς. Ἀκόμη συναντᾶμε τὸν Θεὸ ὅταν ζοῦμε τὴν παρουσία Του μέσα στὸ θαῦμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσης ἢ στὸ μυστήριο τοῦ θανάτου. Στὶς δύσκολες καὶ ὀδυνηρές καταστάσεις πού μᾶς συγκλονίζουν ἀλλὰ καὶ στὶς ὅποιες χαρούμενες στιγμὲς μᾶς γεμίζουν εὐτυχία.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, γιὰ ὅσους ὁμως ἔχουν παραδοθεῖ στὴν ἐπιθυμία τοῦ κόσμου ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνουν τίποτα. Καὶ ὁμως αὐτοὶ τῶν ὁποίων «ἡ καρδιά εἶναι καιομένη» συναντοῦν τὸν Χριστὸ ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι δὲν τὸν ὑποψιάζονται καὶ τὸν βλῆπουν ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι τὸν ἀγνοοῦν. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

17 Ἰανουαρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ (ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ)
Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκῆπῃ τῆς Βεροίας,
Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).
Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ἰ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 7-16 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ἰανουαρίου, Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΑΛΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

από την Ἀποστολική Διακονία

Π. Β. ΠΑΣΧΟΥ, **Ἐξήνηθην ἡ ἔρημος** - Θαυμαστές ιστορίες τῶν μεγάλων Ἀσκητῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἀπό τόν ἀββᾶ Ἰωάννη τόν προφήτη, τόν ἀββᾶ Ἀπολλῶ, τόν ἀββᾶ Παφνούτιο, τόν ἀββᾶ Κόπρη κ.ἄ.

ΗΛΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ - ΚΩΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ, **Νερό ἀπό τήν ἔρημο** - Ἱεραποστολικές ιστορίες ἀπό τή ζωή τῶν μοναχῶν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Γραμμένες μέ γλαφυρό καί ζωντανό τρόπο, πού προβάλλουν εὐστοχα τόν ἱεραποστολικό χαρακτήρα τοῦ μοναχισμοῦ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

ΑΡΧΙΜ. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΒΙΤΤΗ, **Μικρή Φιλοκαλία, τόμος Α΄**. Ἐπιλεγμένα πατερικά φιλοκαλικά κείμενα στή σύγχρονη γλώσσα, ἀπό τούς ὁσίους Ἀντόνιο τόν Μεγάλο, Ἡσαΐα τόν Ἀναχωρητή, Κασσιανό τόν Ρωμαῖο, Ἡσύχιο τόν Πρεσβύτερο καί Νεῖλο τόν Ἀσκητή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΡΑΚΟΒΟΥΝΗ, **Μικρή Φιλοκαλία, τόμος Β΄**. Ἐκλεκτά πατερικά καί φιλοκαλικά κείμενα σέ νεοελληνική μετάφραση, ἀπό τούς ὁσίους Θεόδωρο Ἐδέσσης, Φιλόθεο Σιναΐτη, Ἰωάννη Δαμασκινό, Γρηγόριο Σιναΐτη καί Θεόγνωστο.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη**», στίς 16:00
2) «**Τή μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00
3) «**Τήν ἱστορία μας**» στίς 21:30
4) «**Παραδοσιακά τραγούδια**» στίς 10:30 καί
5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακή) στίς 11:00.

Περὶ σόστέρα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr